

Yapay insanlık

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli kardeşlerim,

Bugün dünya hayatımızda iki kelime kadar ambalajlı kullanılıp ambalajıyla kendisi farklı olan ve birbirine tezat başka şey yoktur: İnsanlık ve doğallık.

Bu iki kelime, cici Batı'nın cici kelimelerindedir. Ama şu dünyada, öküzün üzerinde bir ceket ne kadar yakışık durursa Batı kültürünün üzerinde de insanlık ve doğallık o kadar yakışıklıdır. Ceketli öküzle insancıl Batı.

Neredeyse çakıl parçalarından bile ekmek yapmaya çalışıyorlar ama her şeyin de 'doğallığının' savaşını veriyorlar. Herhâlde münafıklıktan başka bu çelişkiyi ifade edebilecek kelime de yoktur. Kültür olarak Batı, olduğu gibi münafıkça yaşamaktadır –en az Fransız İhtilali'nden bu yana.

Batı'nın istediği herhangi bir bataklıkta yaşaması elbette bizim için dert değil. Derdimiz, esasen ceket giymiş öküz oldukları hâlde narin bir ceylan gibi hissettirilmeleri ve yeni nesillerin, teknoloji kurbanlığı yüzünden Batı'yı insancıl zannetmeleri, gelecek nesillerin belki de ödemeyi bile beceremeyecekleri çok ağır bir faturayı karşımıza çıkaracaktır. Şu anda da çıkmıştır zaten.

Hepimizin çok iyi müşahede ettiği, yıllardır gözümüzün önünde oynanan bu kurt-kuzu tiyatrosunu bir misal olarak anlatabileceğimi düşünüyorum: Hani kurt, derenin yukarısında su içiyormuş, kuzu da suyun aşağısında. Normalde dere, yukarıdan aşağı aktığı için yukarıda bulandırılınca bulanık akar su; aşağıda bulandırılınca yukarıdaki su bulanmaz. Kurt bir ara, "Sen niye suyu bulandırıyorsun, benim su içtiğimi görmüyor musun?" demiş. Zavallı kuzu da şaşırılmış, neresini bulandırıyorum ben, diye söylenmiş.

Biraz sonra kurt tekrar, "Niye bulandırıyorsun suyu!" demiş. Derken, sonunda da itiraf etmiş: "Suyun bulanıp bulanmadığı önemli değil, ben seni yemek istiyorum!"

Orta Doğu'da ve kan gölüne dönen dünyada kullanılan silahların tamamı Batı üretimli, üstündeki markaları ve etiketleri dahi sökülmemiş olmasına rağmen, uyduruk bir sarık giydirilip pala bıyıkla uzun sakal bıraktırılmış taşeron firmalarla oluşturulan casusluk örgütlerini de Batı'nın kurduğunu herkes bildiği hâlde; Müslüman'ın karınca bile öldürmekten çekinerek Allah'tan korkacağını bildikleri hâlde tıpkı kurt-kuzu masalında olduğu gibi ümmet-i Muhammed'e bir asırdan beri "Kan akıtıyorsun!" deniyor.

Hangi mümin, içeride cuma namazı kılan binlerce insana bombayla saldırır da "şu mezhepten olanlar diğer mezheptekileri öldürdü" denebiliyor? Alimallah, hiç şaşırمام: Kâfir öldürür, inkâr eder öldürdüğünü ve suçu sana atar; karakterine uygundur bunlar. Kâfir, bütün dünya yansa yeter ki onun villasına bir şey olmasın diye düşünür. Yahudiler ve Hıristiyanlar'ın birbirlerini tuttukları da yalandır. Onlar karşılarında tek bir düşman bulduklarında birbirlerine saldırmazlar. Avrupa tarihi bunu gösteriyor.

Buna şaşırımam. Şaşıtım, Batı ajanslarının “Müslüman Müslüman’ı öldürüyor” demesine diğer Müslüman’ın nasıl olup da inandığıdır. Kâfir, kâfirliğini yapar ama Müslüman nasıl alet olur kâfire ve onun verdiği haberlere inanır? Allah, “fasıkların -bile- verdiği habere inanmayın” dediği hâlde; nerde fasıklık nerde kızıl kâfirlik...

Kardeşlerim,

Biz istediğimiz kadar, “barış diniyiz, Arafat’ta mahşer provası yapan müminleriz...” diyelim. Küfür diyarı, çocuklarımızı bizim dinimizin ürkütücü olduğuna inandırmaya çalışmaktadır. Ne yazık ki büyüklerimiz de küçüklerimiz de bu vesveselere ve şeytan provalarına inanır olacağız. Elbette, insan olduktan sonra mümin de hata eder ve cinayet işleyebilir; ama ‘lâilâheillallah Muhammedun Resûlullah’ diyen bir insan hiçbir zaman terör örgütü kuramaz.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, kıyamet günü ilk sorgusu yapılacak konunun kan davası olduğunu buyuruyor. Bir insanın kanıyla Allah’ın önüne gelmeyin, buyuruyor. Mümin bilir ki yirmi senelik namaz borcuyla Allah’ın huzuruna çıksam mağfiret umudum vardır da yirmi gram kanla Allah’ın önüne çıkanın mağfiret umudu çok zordur. Bir mümin bunu bilir.

Zannediyorum ve ümitle böyle olmadığına dua ederek diyorum ki bugün, Orta Doğu başta olmak üzere Müslümanlar’ın yaşadığı topraklardaki; Yemen’inden Kafkasya’ya, Doğu Türkistan’dan Balkanlar’a uzanincaya kadar katliam ve bombalamalar, iç savaş denene fitne-fesatlar, kahredici, Resûlullah aleyhisselamı ümmeti namına kabir-i şerifinde esefler içinde bırakıcı manzaradan daha kötüsü; dinimizin kaba, öldüren, boğan bir din olduğuna gelecek nesillerimizi inandırmalarıdır.

Eğer yirmi sene sonra, “İstanbul’u fethettiğimiz için Avrupalılar’dan özür diliyoruz, Yunanlılar’a da tazminat ödeyeceğiz” diyen ‘aydın’ kafalılar ortaya çıkarsa hiç kimse buna şaşmamalıdır. Hatta bunu, Allah rızası ve takvalı olduğu için, Müslüman olduğu ve Fatih’in gereksiz yere öldürdüğü Bizans askerlerinin namına, vicdanı sızladığı için söyleyen güya Müslüman kılıklı kimselerin olacağından tereddüt ediyorum. Dinlerinden utanan, dinlerinin cihadından sıkılan Müslümanlar hangi Allah’ın huzuruna çıkacaklar?

Şu dünyada eğitimden, gıdadan, sanayiden on kat daha fazlasıyla silaha yatırım yapmayan bir ülke var mı? Şu mutlu ve barış diyarı Batı’da çocukların gıdasından önce silah fabrikası kurulmuyor mu? Bir ülke var mı ki onun ordusu yok? Nüfusunun nerdeyse onda birini ordusuna ayırmayan Avrupa ülkesi var mı? Dünyada ordusu olmadan bir devlet kurulmuş ve devam etmiş mi ki İslam’ın ordusu var, cihadı var diye ayıplanıyor?

Şamar oğlanına çevrilmiş bir İslam ve Müslüman istendiği için İslam’ın fertleri tarafından canlar feda edilmek için kurulmuş orduları, utanılacak ve tarih boyunca ayıplanacak bir nesne hâline getirilmek isteniyor. Bizde cihat olur mu hiç! Biz kâfirler öldürdükçe ölmeye hazır fedailer miyiz!

Cihat bu dinin ruhudur. Bundan utanmaz, sıkılmaz, ezilmeyiz. Al canımı dinin uğruna ya Rabbi, diyen ashab-ı kiramla da şeref duyuyoruz. Barbarlık, vahşilik ve katillik; ümmet-i Muhammed’in karakteri değildir. Resûlullah aleyhisselam, kendi sağlığında altmıştan fazla ordu kurmuştur. Bu ordular, bugünkü Asya kıtasında savaşlar yapmıştır. Altmış savaşın toplamında öldürülmüş insan sayısı 3001 bile değildir.

Bugün sadece Amerika’nın keşfettiği silahları denemek için öldürülen günlük insan sayısı bundan fazladır. Hangi insanlıktan ve merhametten konuşuyoruz. 23 yılda 60’tan fazla irili ufaklı savaşta öldürülmüş insan sayısı 2000’li bir sayıdır. Irak’ta bir günde bu kadar insan ölüyor nerdeyse. Kim hangi medeniyetten konuşuyor? Kuzulara kurtlardan şah yapılırsa herhâlde bu kadar gülünç bir sahne olmaz.

Dünya kan kusuyorsa bugün, uygarlık denen şeyin silah babalarının elinde olmasındandır. Kendileri Paris'te, ürettikleri vahşilerden ölüm tadınca bütün dünyanın altını üstüne getirdiler. Elbette insanın ölümü hiçbir yerde iyi değildir ama Bağdat'taki, Şam'daki, Sana'daki insan değil mi? Huzurlu hayat sadece Eyfel Kulesi'nin dibinde bira içenlerin hakkı mıdır?

Ben kâfiri ayıplamıyorum, ayıplamam da. O, ebedî cehennemde kalmayı bile anlayamayacak kadar akli kıt biridir. Bilgisayar keşfetmiş olabilir ama geleceğini keşfedememiş. Teknolojisi olabilir ama insanlığı yok. Kendi babasına merhameti yok, düşkünlerin yurduna atıyor onu. Kendi çocuğuna da yok, 18 yaşında sokağa atıyor.

Ama ben, bütün bu vahşeti herkesten daha iyi görmesi gerektiği hâlde, namaz kıldığını ve oruç tuttuğunu zanneden insanların Batı'yı medeniyetin ve insanlığın merkezi, Orta Doğu'yu ve Anadolu'yu da vahşetin merkezi sanmalarına yanıyorum. Yanıyorum ve ağlıyorum bunun için.

Âlemlere rahmet olarak gelmiş bir peygamberin, 'birleştirilmiş milletlerin' merhametine muhtaç gibi gösterilmesine kahroluyorum. Kâfire esefimden çok, bu tuzağa düşen Müslüman'a esefim vardır.

Utacak neyimiz var bizim? Sultan Fatih'ten mi utanacağım ben ki kilisedeki papazlar davet etmediler mi onu, gel bizi kurtar diye. Var mı dünyada, öbür dinden olduğu hâlde birini fetih için davet etmenin başka örneği?

Biz ümmet-i Muhammed'iz. Bu ümmetten olmak; sadece insanlara, hayvanlara değil taşlara kayalara bile rahmet sebebi olmak için gelmiş bir Peygamber'e ümmet olmak demektir. Elhamdülillah. Ne güzel bir dinimiz var.

İslam orduları, tarih boyunca yüzlerce defa bir şehirden diğerine girmiştir. Bütün tarihte tek bir kadın, Müslümanlar'ın ordularından bir askerin tuttuğunu söyleyebilir mi üzerine? Tarih bir kere kaydetti mi ki Müslüman bir asker bir eve girdi de ev sahibinin izni olmadan bir tas çorba içti? Yoldan geçerken bir İslam ordusu, herhangi bir tarladan bir mısır tanesi koparmış mıdır 1400 seneden beri?

Ama onların Papa'sı, öldürebildiğiniz her Müslüman çocuk için cennete bir kere gireceksiniz, diyendir. Müslümanlar'ı Endülüs'ten kovduktan, kurdukları engizisyon mahkemelerinde on binlerce Müslüman'ı kurban keser gibi kestikten sonra dağlara kaçan veya ormanlara saklanan Müslümanlar'ı yakalayabilmek için çıkardıkları kanun, 1847 yılına kadar İspanya hukukunda vardı. Şimdi de arşivlerde duruyor: "Müslüman birini getiren, canlı getirirse 30 lira, ölü getirirse 15 alacak ve o, ona köle olarak verilecek."

120 bin Müslüman'ı böylece toplayan, bugünkü Avrupa'nın 'medeniyet' merkezi İspanya değil midir? Allah'ın kaderine bak ki aynı tarihte Fener Patrikhanesi de mezhep kavgası sebebiyle Sultan Fatih'in himayesine sığınmıştı. Onlar 30 lira verip Müslüman toplarken burada Sultan Fatih, "bir zimmiye dokunanın kafasını keserim" diye tehdit savuruyordu. Zimmi dediği Hıristiyanlar!

Endülüs'ü gömenler, zulümlerinden kaçan Müslümanlar'a bile tahammül edemediler. Hıristiyanlığa geçenleri affedip vatandaşlık vereceklerini söylediler. Müslümanlar da Allah onları daha önce Kur'an'ında ikaz edip kâfirin sözüne güvenilmeyeceğini, onun masada başka eline silah alınca başka olacağını söylediği hâlde inandılar buna. Kâfirler 60 bin kişiyi Cebelitarık'tan denize döktüler! Üzerine de "balıklarımız beslensin sonra yeriz..." ilahi okudular Hıristiyanca.

Bunları kendi tarihlerinde utanmadan yazıyorlar da şimdi Müslümanlar'ı terörle itham edebiliyorlar. Yapay insan çünkü. 'Haçlı' lekesinden ne zaman kurtuldular? Gerçi neyin hesabını soracaksın, hâlâ Haçlı onlar. Hâlâ aynı kafa. Roma'da, İspanya'da, Hırvatistan'da kurulan mahkemeleri hele bir konuşalım. Giyotinle kesilmiş insan sayısını hele bir konuşalım bakalım.

Kadının biri gece kötü bir rüya görüyor, sabah komşusuna anlatıyor, cin olabilir diye şikâyet ediliyor ve giyotinle kesiliyor! Bu kadar abuk subuk tarihi olanlar bize medeniyet hakkında nasıl konuşurlar, biz konuştuklarını nasıl dinleriz? Sadece papazların mezhep kavgalarından ortaya çıkan ve engizisyon mahkemelerini alet ederek kestikleri kendi dindaşlarının haddi hesabı yok. Bunlar kendi dindaşları.

Daha Guantanamo'dakilere sıra gelmedi. O hesabı da bu ümmetin çocukları bir gün görecekler. Dur bakalım. O hayranı olduğun petrolü eme eme patladığın gün görüşeceğiz.

Nasıl olsa cihat ayetini okuduğun zaman teröristsin, öbür hoca "cihat ayetlerine bu zamanda gerek yok" dedi mi narin âlim oluveriyor. Uzatılacak ensemble yoktur küfre. Şu kadar ki ümmet-i Muhammed olarak biz, hesaplaşma gerektiği zaman imanımız ve kültürümüzle yaparız bunu; onlar ise patron kafalı oldukları için terör örgütü kuracaksın da biz kuralım diyorlar. Biz de diyoruz ki, siz cami kursanız bile orada namaz kılmayız. Ahlak mı öğreneceğiz Hitler'in akrabaları, Stalin'in alkışçılarından?

'İnsan hakları' diye bir tabelası var bunların... Senin hak ve hukukla ne işin var? Elinden geldiği kadar kürtaj yapıyorsun, ürettiğin parfüm kanser yapıyor, gıdaların ek zehirler getiriyor, kurduğun şehirler herhangi bir şekilde insanlı değil, araç üretmişsin ama tabuta çevirmişsin... hangi medeniyeti konuşuyorsun? Hastanelerde insanlara sağlık hizmeti sunduğunu konuşuyorsun ama kaç hastalık ürettiğini konuşmuyorsun. Deterjan ürettin, kadınlarımızı yirmi yaşında meme kanseri yaptın. Sadece sabaha kadar reklam yapan televizyonların var diye şirin görünüyorsun. Kısar bir gün Allah senin kursağını da reklamın fayda etmez, o gün görürsün.

Yanmıyorum kâfirin bu hâline. Kâfir budur zaten. Ama hâlâ Batı'da işçi olmak için, denizde boğulacağını, köle olarak kullanılacağını bildiği hâlde Batı'ya sığınmaya çalışanlara ağlıyorum ümmetim adına. Yazıklar olsun.

Hadi diyelim, 70 sene önce bu topraklarda ekmek karneyle satılıyordu. Ateş dolsun kabirlerine, ekmeği karneye bağlayıp kendileri pasta yiyen kimse. O zaman Müslüman olarak belki yirmi marka muhtaçtın; ama elhamdulillah, şimdi bizden sadaka toplayacak hâlde geldiler. Gün döndü. Sabah oldu. Allah'ın güneşi bu topraklara tekrar doğdu. Ne işin var Avrupa'da? 'Uygarlık' her çeşidiyle serbest ama hanımının örtüsü yasak. Bir yerde kazara tüp patlasa ona bile bomba deniyor, hemen örtülü kadınların eşleri toplanıyor evlerden, doğru hapse.

Babalarımızın, imanla fethedilmiş toprakların bereketi bize yeter Allah'ın izniyle. Artık toparlanmak zorundayız. Hitler'in yeğenlerinden bir şey bekleyemeyiz biz. İcat ettiği 300 metre menzilli topları Cezayir çöllerine koyup Müslümanlar'ı da belli mesafelere yerleştirip toplarının tesirini ölçen Fransa eğer medeniyetse kahrolsun medeniyet, biz sokakta kalırız. Masal değil bu. Böyle öldürülen insanlar henüz mezarlarında çürümedi.

Biz ümmet-i Muhammed'iz ve Batı'dan alacak bir şeyimiz yoktur. Onların teknolojisi var da benim yok muydu? Harun Reşid'in ölümünün üzerinden 1200 sene geçti; saat yaptırıp Avrupa'ya hediye gönderen adamdır. Şimdi çocuklarımıza okutulan sunî tarihler yüzünden varlığımızı ispat etmek zorunda kalıyoruz. Biz Amerika'nın nesinden medeniyet alacağız ki? New York'ta bugünkü 'medeniyet'ini kurmak için 112 milyon insanı öldürmüş ya da sakat bırakmış Amerika'nın nesini alacağız?

Bunca insanı öldürerek devlet kuran ve böylece kültürünü büyütenlere yanmıyorum, yandığım odur ki bunu Allah'ın İslam'ı ve şeriatından, Peygamber aleyhisselamın medeniyetinden daha cazip görecek kadar gaflete düşmüş Müslümanlar vardır. Onun teknolojisini kullanmakla teknolojisinin önünde sürünür olmak arasındaki ayrımın yapılamadığına yanıyorum.

Ne zaman İngiltere masum oldu? Kâğıdından kumaşına kadar medeniyetin bugünkü temelinde Hindistan ve Çin'in imzası olduğu biliniyor. Bugün ise Hindistan'da insanlar karınlarını doyuramıyorlar çünkü bütün varlığını İngiltere yerle bir etti. İşe yarayacakları kendi topraklarına götürdü. Büyük bir plan kurdu ve sömürüyor, dışarıdan ise medeniyet lütfeden saygın bir sahip gibi duruyor. Hadi Hindistan'ı konuşmayalım, Hindistanlılar üzerlerinde uygulanan bu planı bir gün sorgulayacaklar Allah'ın izniyle.

Ama İngiltere, gemilere doldurup denize attığı Yahudiler'i ne zaman unutturdu bize? Utanılacak geçmişlerinden ve insan içine çıkılmayacak mevcut hâllerinden asla utanmadıkları gibi bizi utandırmaya çalışıyorlar. Geri kalmışlık ve kirlilikle bizi itham ediyorlar.

Benim hac ibadetimde izdiham olduğunu söylüyorlar. Elbette izdiham olur. O mübarek topraklarımı niye ümmetin inisiyatifine bırakmıyorsun? Niye senin kuklan yönetiyor orayı da ümmetin seçilmiş kadrosu yönetmiyor? Niye oradaki temizliğe varıncaya kadar bütün ihaleleri seninle bağlantısı bulunan şirketler alıyor? Ben niye şüphe etmeyeyim senin provokasyonundan?

Kardeşlerim,

İngiltere, Rusya, Almanya hele şu çizme İtalya ne zaman kendini akladı? Afrika'da yaptıkları zulmü unuttuk mu? Bir tır muz taşımak için kaç insan ölüyor hâlâ? Niye Afrika'da kabile savaşları modern silahlarla yürütülüyor? Çıplak ve karnı aç insanların elinde niye binlerce dolarlık silah var?

Madem insansınız, Afrika'ya çok acıyorsunuz ve BM'nin bir sürü Afrika komisyonu var; bu insanlara yirmi bin dolarlık bir silah yerine yirmi bin dolarlık ekmek versen senelerce doyarlar, senin derdin Afrika'da insan doyurmak değil ki. O kadar sahtekâr, ikiyüzlü ve çirkef ki, misyonerlikle Hıristiyan olanlarına bile merhamet göstermiyor ve aç bırakıyorlar. Aynı misyonerlerin eliyle Hıristiyan olmuşlara bir bardak su fazladan verirken Paris'e gelmek istediklerinde vizesini vermiyorlar. Siyah derilinin ne işi var Paris sokaklarında, kirletir Paris'i!

Bir gün bütün insanlık toplanıp bu demir uygarlığından ve yapaylığı bize insanlık diye yutturanlardan muhakkak hesap soracak ve muhasebe yapılacaktır. Vahşice değil, bizim merhamet ve insanlığımıza yaraşır şekilde.

Şimdi ise bir hesaplaşma yapamıyorsam da bari lanet ederim. Uygarlıklarına tükürür ve Rabbime şikâyet ile kalbimde onlara dair zerre kadar sevgi taşımadığımı ilan ederim.

İnsan hakları, demokrasi diyorlar... güldürmeyin şeytanı, şeytan da şaşırды ne diyeceğini. O hakları Kudüs sokaklarında, Gazze'de görüyoruz. İki aylık çocukların üstünde yüz kiloluk bombaları görüyoruz. Siyonist öldürürken yasal hakkı oluyor, Müslüman ise "öldürmeyin beni!" diye bağırdığında terörist. Madem Yahudiler insancıldı da niye İngiltere-Hollanda kovdu onları ülkesinden? Niye İtalya izin vermedi ülkesine Yahudiler'in girmesine?

Kardeşlerim,

Bugün biz babalarımızın bir gafleti yüzünden zora düşmüş nesiliz, doğrudur bu. Çılgılığımız Afrika'dan Kuzey Asya'ya kadar her tarafta yükseliyor, bu da doğru. Ama mülk Allah'ındır ve sahipsiz değildir. Önceki nesil gitti, bu nesil ve gelecek nesil de gidiyor olabilir; akıbet Allah'ın olacak ve sonunda galip odur. Hiçbir teknoloji ve zulüm, müminlerin insanca yükselişini önleyemeyecek inşallah.

Biz batılın bu zulmü yapmasını anlamsız bulmuyoruz. İblis elbette kendi adamlarını en kötü sahnelerle karşımıza çıkaracaktır. İş ne, niye yaratıldı zaten. Ama Müslüman'ın bu konudaki esnekliği affedilebilir değildir. Dedelerimizin babalarını kutupta donduranlara karşı muhabbet oluşturamayız kalbimizde. İnsanları -Müslüman olmasalar bile- fırınlarda yakan hatta böyle bir şey olmasa bile dedikodusunu

reddetmeyen, Paris'te yüz sene önce tünel yapılacak diye Kuzey Afrika'dan getirdikleri binlerce insanı kum torbası niyetine tünellere dolduranları unutan, insanlıktan çıkmıştır.

Fransa, kendi vatandaşı olmayan ve karın tokluğuna çalıştırdığı Libyalı, Tunuslu, Faslı insanların sayısını açıklasa, cesetlerini nereye koyduğunu söylese ya. Yaptığı hafriyatlara kum torbası olarak doldurduğu insanların sayısını... Paris'te terör varmış; biz mi ürettik! Biz kâfirin bile yüzüne vurmaya haram sayan müminleriz, elhamdülillah.

Bunu dünya siyasetinin bir gereği olarak normal görebilen Müslüman'a yanıyorum. Nerede bizim vela ve bera akidemiz? Nerede Allah tanımayanlar var onlara karşı dik duranlar... İmanımız bu değil mi, böyle mümin olmalı değil miydik biz?

Elbette kör bir düşmanlığın peşinde de olamayız. Savaş ehli, yırtıcı değiliz biz. Müminiz ve ahirete bir gram kanla gitmekten, mezarda azaptan korkarız. Sadece topraklarımızda mümince yaşamak istiyoruz. Oluşturdukları terör ve besledikleri çetelerle huzurumuzun kaçırılmasına lanet ediyoruz. Besleyen ve organize eden sen, silah-para ve plan senden; efendilik de sende zaten... Şeytan bile şaşırılmıştır.

Kardeşlerim,

Hiç tereddüt etmeden ve kalbimin en derininden gelen duygularıyla diyorum ki, biz müminiz ve asla insan canında gözümüz olamaz yoksa Allah'ın huzuruna çıkamayız; ama aptal da değiliz. Cihadı hak biliriz. Biz eğer cihat kalitesi ve kıvamında mümin olmazsak küfür şımarır, bizi kendi toprağımızda ezdirir. Zayıf kalan, güçlünün güçlenme nedeni olur.

Bunun için ilk gününden itibaren Medine'de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, cihada çağırırdı. Güçlü olmaya çağırırdı ama katliama çağırmadı, bireysel inisiyatifte çağırmadı. Müminin ve İslam'ın güçlü olmasına çağırırdı.

Ve bugün Batı bataklığındaki kültürün hiçbir şekilde merhametli olmadığını, zalim ve Allah'ın rahmetinden nasipsiz olduklarını, hem şimdi hem de tarih boyunca böyle olduğunu söylüyoruz. Biz dinimizden memnunuz, elhamdülillah. Şeriatımızla övünüyoruz. Çocuklarımız ve onlardan sonra gelenler kıyamete kadar, 'Allah' diyecekler, 'Muhammed' diyecekler, 'şeriatım hayatımdır, Kur'an ruhumuzdur, hadis-i şeriflerle hayat yaşayacağız' diyecekler ve onlar da Allah'ın nurunu söndüremeyecekler.

Elbette vahşetleri de bitmeyecek çünkü gündüz var oldukça gece de vardır. Biz nuru, hidayeti, insanlığı, ahlakı, medeniyeti, parfümsüz temiz kokmayı temsil ediyoruz. Bizim parfümümüz yok çünkü abdestimiz, guslümüz var. Temizlik bizim imanımızın yarısıdır. Boyanın değil yeşilin medeniyetiyiz.

Biz Müslümanız ve Müslümanlığımızla izzet duyuyoruz. Onlar kâfirdirler ve kâfirlikleriyle kıyamete kadar utançla yaşayacaklar.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

